

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120233145
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:6120233145.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a členov senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobcu P. P. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. F., P. P. XXXX/X, zastúpeného JUDr. Jaroslavom Kokavcom, advokátom so sídlom Liptovský Mikuláš, ul. 1. mája 12, proti žalovanému J. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. A. XX/X, zastúpený JUDr. Štefanom Mesárošom, advokátom so sídlom Nitra, Štefániková 84, o zaplatenie 16.000,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske č. k. 5C/35/2020-108 zo dňa 3. decembra 2020 takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej časti III. o náhrade trov konania **m e n í t a k**, že žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

II. Žalovanému **p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie. Výrokom II. vrátil žalobcovi súdny poplatok v sume 473,30 eur cez Slovenskú poštu a. s. - správcu systému. Výrokom III. žalovanému nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 16.000,- eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 25.000,- eur od 01.09.2018 do 30.09.2019, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 16.000,- eur od 01.10.2019 do zaplatenia a trov konania. Žalobca podaním zo dňa 06.11.2020 zobral žalobu späť a žiadal konanie zastaviť. Žalovaný sa v zákonnej lehote 15 dní k žalobe nevyjadril, ale až podaním zo dňa 09.11.2020 teda **p o n a r i a d e n í p o j e d n á v a n i a**, ktoré bolo nariadené na 01.12.2020. Žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasil a uplatnil si trovy konania podaním zo dňa 12.11.2020. Žalobca s priznaním trov konania žalovanému nesúhlasil. Právne vec súd prvej inštancie posúdil podľa § 145 ods. 1, § 146, § 256 ods. 1 CSP. Súd uviedol, že nakoľko žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť pred prvým pojednávaním, žalovaný podaním zo dňa 12.11.2020 so späťvzatím žaloby súhlasil, konanie podľa uvedených príslušných ustanovení zastavil. O trovách konania strán rozhodol súd podľa § 256 ods. 1 CSP. Žalobca tým, že zobral žalobu späť a žiadal konanie zastaviť, zaviniť, že sa konanie muselo zastaviť, pričom žalovaný si uplatnil trovy konania, s čím žalobca nesúhlasil a poukázal na to, že skutočným dôvodom späťvzatia žaloby bola skutočnosť, že žalobca podal na žalovaného trestné oznámenie pre podozrenie z trestného činu podvodu, pričom uznesením OR PZ odboru kriminálnej polície Liptovský Mikuláš ČVS: ORP-241/2-VYS-LM-2020 zo dňa 29.09.2020 bolo voči žalovanému začaté trestné stíhanie pre podozrenie z trestného činu podvodu, preto si žalobca uplatnil náhradu škody v trestnom konaní, čo vyplýva aj z predloženého uznesenia kriminálnej polície. Súd preto žalovanému náhradu trov konania nepriznal, lebo tým, že si žalobca uplatnil svoj nárok po podaní tejto žaloby v trestnom konaní, čo riadne preukázal, odpadol dôvod na vedenie tohto konania pre prekážku litispendencie vychádzajúc z rozhodnutia KS TN sp. zn. 4Co/277/2018 z 20.12.2018, podľa ktorého ak bol nárok uplatnený v adhéznom konaní, nie je možné uplatniť ho samostatne aj v

civilnom konaní, len ak by v budúcnosti bol žalobca odkázaný v trestnom konaní na konanie vo veciach občianskoprávných a toto rozhodnutie by nadobudlo právoplatnosť.

2. Proti tomuto uzneseniu vo výroku III. o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Uviedol, že s predmetným rozhodnutím súdu prvej inštancie nesúhlasí. Poukázal na to, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 256 ods. 1 CSP, teda ustanovením, podľa ktorého súd, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, prizná náhradu trov konania protistrane. Súd svoje rozhodnutie neodôvodnil ustanovením § 257 CSP, podľa ktorého súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Súd uviedol, že žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že si žalobca uplatnil svoj nárok po podaní žaloby v trestnom konaní, čo vyplýva aj z predloženého uznesenia kriminálnej polície. Žalovaný mal za to, že z predloženého uznesenia polície vyplýva iba to, že bolo začaté trestné stíhanie. Žalobca ani v listine označenej ako späťvzatie žaloby neuvádzal ako dôvod späťvzatia skutočnosť, že si nárok na zaplatenie sumy uplatní v trestnom konaní. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že mu prizná náhradu trov konania vo výške 100% a taktiež mu prizná náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že podľa jeho názoru súd prvej inštancie vo veci vecne správne a zákonne rozhodol, keď žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Žalovaný po podaní žaloby v upomínacom konaní na Okresný súd Banská Bystrica účelovo neprebral žalobu spolu s platobným rozkazom, na základe čoho bola vec postúpená na Okresný súd Partizánske. Súd prvej inštancie doručoval žalobu žalovanému spolu s uznesením zo dňa 06.10.2020 a žalovaného vyzval na vyjadrenie sa k žalobe v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Žalovaný sa v stanovenej lehote k žalobe nevyjadril. Na základe uvedeného žalobca zobral dňa 04.11.2020 žalobu späť vzhľadom k postoju žalovaného a takisto z dôvodu, že dňa 29.09.2020 bolo žalovanému vznesené obvinenie vyšetrovateľom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Liptovský Mikuláš, kde si žalobca riadne uplatnil náhradu škody. Žalobca poukázal na to, že uznesením vyšetrovateľa bolo žalovanému vznesené obvinenie. Tvrdenie žalovaného ohľadom zákazu vychádzania považoval žalobca za účelové, nakoľko v čase 14.10.2020, keď žalovaný prevzal žalobu spolu s uznesením, uvedený zákaz neplatil a žalovaný mal dostatok času na zvolenie si právneho zástupcu spolu s doručením vyjadrenia sa k žalobe. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje žalobca za vecne správne a zákonné. Žalobca navrhoval odvolanie žalovaného ako nedôvodné zamietnuť a potvrdiť ako vecne správne a zákonné rozhodnutie súdu prvej inštancie.

4. Žalovaný v písomnej replike k vyjadreniu žalobcu uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava skutočnosťí uvedených v odvolaní. K zastaveniu konania došlo na základe podania žalobcu, keď zobral žalobu späť. Tvrdenia žalobcu o nepreberaní žaloby žalovaným a o dôvodoch, prečo zobral žalobu späť, považuje žalovaný za právne irelevantné.

5. Žalobca v písomnej duplike uviedol, že zotrváva na svojich vyjadreniach. Opätovne poukázal na to, že žalovaný odignoroval výzvu súdu na vyjadrenie sa k žalobe a až po preukázanom dôvodnom späťvzati žaloby zo strany žalobcu zaslal na súd vyjadrenie spolu s plnou mocou. Na základe uvedeného mal žalobca za to, že žalovanému žiadne preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky v konaní nevznikli a jeho odvolanie považoval za absolútne nedôvodné. Podľa žalobcu žalovaný účelovo neprebral žiadne zásielky a žalobu, ktorú prebral, odignoroval. Zopakoval, že žalovaný je trestne stíhaný pre prečin podvodu, a preto bolo späťvzatie žaloby dôvodné a na základe toho bolo preukázané, že žalobca reálne nezavinil zastavenie konania. V čase späťvzatia žaloby nebolo žalobcovi doručené žiadne vyjadrenie, na ktoré by žalobca mohol reagovať. Žalovaný od januára 2020 blokuje všetky čísla, nepreberá zásielky a vyhýba sa všetkým povinnostiam, dokonca aj takým, ktoré mu boli uložené súdom. Žalobca navrhoval odvolanie žalovaného ako nedôvodné zamietnuť, potvrdiť rozhodnutie súdu prvej inštancie a priznať náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v napadnutom rozsahu podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej výrokovej časti vo výroku III. o náhrade trov konania podľa § 388 CSP zmeniť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

7. Odvolaním žalovaného bolo napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokovej časti III. o náhrade trov konania. Výrok I. o zastavení konania a výrok II. o vrátení súdneho poplatku žalobcovi odvolaním napadnuté neboli, nadobudli právoplatnosť, a preto ich odvolací súd nepreskúmaval.

8. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

9. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

10. Späťvzatie žaloby je dispozitívnym úkonom žalobcu závislým od jeho vôle o tom, či mieni v konaní o podanej žalobe pokračovať. Pokiaľ žalobca prejaví svoju vôľu v tom smere, že podanú žalobu berie späť a na prejednaní žaloby netrvá, súd vychádzajúc z vôle žalobcu rozhoduje o tom, či sú splnené podmienky na to, aby mohol konanie zastaviť, resp. či neexistujú podľa § 146 CSP dôvody, pre ktoré súd konanie nezastaví. Súd pri rozhodovaní o zastavení konania z dôvodu späťvzatia žaloby hmotnoprávne nepreskúmava meritum veci a ani nevykonáva dokazovanie na preukázanie dôvodnosti podanej žaloby. Pre rozhodnutie o náhrade trov konania v prípade späťvzatia žaloby sa vychádza z toho, že dôvod, pre ktorý došlo k zastaveniu konania, je vôľa žalobcu, ktorý zobral žalobu späť. Zodpovedný za zastavenie konania je tak žalobca. Súd je však povinný objektívne preskúmať, či existovali u žalobcu také dôvody, pre ktoré žalobca zobral žalobu späť, ktoré by presunuli zodpovednosť za zavinenie na žalovaného, resp. ktoré by boli dôvodom na konštatovanie toho, že ani jedna zo strán nezavinila zastavenie konania.

11. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dôvody presunu zodpovednosti za zastavenie konania na žalovaného nezistil. Žalovanému nemožno pričítať zavinenie za zastavenie konania len na základe tej skutočnosti, že voči žalovanému bolo na základe oznámenia žalobcu uznesením OR PZ Liptovský Mikuláš ČVS: ORP-241/2-VYS-LM-2020 zo dňa 29.09.2020 začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie, ktoré potencionálne môže (avšak aj vzhľadom na výsledky trestného konania nemusí) viesť k náhrade vzniknutej škody žalobcovi v adhéznom konaní. V predmetnej veci bolo začaté trestné stíhanie vyššie uvedeným uznesením až potom, čo si žalobca uplatnil svoj nárok v civilnom konaní. Preto aj prípadné následne uplatnenie si nároku na náhradu škody v trestnom konaní netvorí prekážku litispendencie pre už skôr začaté civilné konanie. Žalovaný žiadnym svojim konaním nespôsobil zastavenie konania, a preto mu nie je možné pričítať zavinenie za zastavenie konania. Naopak, bol to práve žalobca, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody najskôr v civilnom konaní, a preto, keď následne bez pričinenia žalovaného zobral žalobu späť, zavinil zastavenie konania. Zastavenie konania nemožno pričítať žalovanému ani z dôvodu jeho prípadnej pasivity v konaní. Odvolací súd v predmetnej veci nezistil ani existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, a preto nebol dôvod ani na rozhodnutie v zmysle tohto ustanovenia. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné podľa § 256 ods. 1 CSP priznať náhradu trov konania žalovanému.

12. Vzhľadom na uvedené odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej časti III. o náhrade trov konania tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, a preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).